

Պարույր Սևակ

Իսկ ինչ անենք

Ես տեսնում եմ՝ չես հավատում ո՛չ ինձ, ո՛չ քո անցյալին.
Մեր հարուստը՝ աչքիդ աղքատ, կեղծ է թվում պանծալին:
Դու կարծում ես, որ ամե՛ն ինչ, ո՛րչը սուտ էր մեր միջև,
Ճիշտ էր միայն երկար ճամփան՝ լիքը փշեր ու խճեր:
Ճիշտ էր միայն սպասումը, որ և անցավ ապարդյուն -
Իզո՛ր էին մեր սրտերը սպասումից թարտում:
Ճիշտ էր միայն արբեցումը այն սին բախտով, որ եկավ,-
Նա ոսկի չէր, այլ ոսկեգօծ, հետո՛ պղինձ, վերջը՝ կավ...
Ես տեսնում եմ՝ չես հավատում դու անցյալին ինձ ու քո,
Չես հավատում ու չես տարվում նաև դու մեր գալիքով:
Չես հավատում, թե նա կգա, թե կլինենք բախտավոր,-
Քեզ ամե՛ն ինչ փուշ է թվում և ամեն ինչ՝ ախտավոր:
Քեզ թվում է, որ մենք իզո՛ր հանդիպեցինք մեկմեկու,-
Ո՛չ մեր սրտում՝ երջանկություն, ո՛չ մեր կյանքում՝ մեծ բեկում...
Իսկ ի՞նչ անենք, ո՞նց բաժանվենք, երբ սրտերը ինձ ու քո
Թե սիրով էլ չեն շղթայված, գեթ կապված են տանջանքով...

26.X.1955թ.

Մոսկվա